

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 607/2025-19

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša (sudca spravodajca) a sudcov Rastislava Kaššáka a Libora Duľu v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDACTED]

[REDACTED] takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť a argumentácia sťažovateľky

1. Sťažovateľka vystupovala v procesnej pozícii žalovanej v spore o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam, ktorý bol rozhodnutý rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 4C/11/2017-368 z 15. decembra 2022. Na odvolanie sťažovateľky Krajský súd v Trenčíne rozsudkom sp. zn. 27Co/47/2023 z 28. decembra 2023 rozsudok ako vecne správny potvrdil. Proti rozsudku podala sťažovateľka dovolanie, ktoré spísala sama a pri ktorom nebola zastúpená advokátom. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 1Nc/5/2024 z 15. októbra 2024 rozhodol, že sudca JUDr. Jozef Kolcun, PhD., nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania sporu vedeného pod sp. zn. 5Cdo/130/2024. Následne najvyšší súd uznesením č. k. 5Cdo/130/2024-616 z 25. júna 2025 dovolanie sťažovateľky odmietol pre nesplnenie podmienky dovolacieho konania podľa § 429 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Predseda najvyššieho súdu listom sp. zn. Spr 1552/25 z 23. septembra 2025 sťažovateľke oznámil, že nezistil dôvody na vyvodenie disciplinárnej ani trestnej zodpovednosti sudcom najvyššieho súdu.

2. Sťažovateľka sa podaním označeným ako ústavná sťažnosť, doručeným ústavnému súdu 17. októbra 2025 domáha vyslovenia porušenia svojich práv podľa Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a rozhodnutiami okresného súdu, krajského súdu a najvyššieho súdu vo svojej veci, ako aj spomínaným listom predsedu najvyššieho súdu. Rozsiahlo sa vyjadruje k povahe žaloby ako šikanózne, spochybňuje postoj advokátov pri jej zastupovaní a tvrdí, že vo veci rozhodovali

vylúčení sudcovia, u ktorých navrhuje vyvodiť disciplinárnu, prípadne trestnú zodpovednosť. Navrhuje aj posúdiť súlad § 429 ods. 1 a 2 CSP v konaní podľa čl. 125 ods. 1 a 2 ústavy.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

3. V prvom rade musí ústavný súd konštatovať, že sťažovateľka síce formálne napáda rozhodnutia všeobecných súdov vo svojej veci, avšak jej argumentácia je vyjadrením komplexnej nespokojnosti s výsledkom sporu o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, pričom sa pokúša neštandardnou argumentáciou dosiahnuť ňou žiadaný výsledok.

4. Podanie sťažovateľky je označené ako ústavná sťažnosť, ale nespĺňa osobitné náležitosti takého návrhu, ktoré vyplývajú z § 123 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Obsahom návrhu je vyjadrenie nespokojnosti s rozhodnutiami všeobecných súdov, žiadosť o disciplinárne či trestné stíhanie sudcov a advokátov, ktorí sa na rozhodnutiach podieľali. Ústavný súd v konaní o ústavnej sťažnosti neposudzuje zákonnosť súdneho rozhodnutia, ale jeho ústavnú súladnosť z pohľadu dodržania základných práv a slobôd garantovaných ústavou alebo medzinárodnými zmluvami, ktorými je Slovenská republika viazaná, preto je najvýznamnejším obsahovým nedostatkom návrhu chýbajúca vecná ústavnoprávna argumentácia. Tento nedostatok je však dôsledkom najvýznamnejšieho formálneho nedostatku návrhu sťažovateľky, ktorým je absencia povinného zastúpenia advokátom. Na to, aby boli pri podávaní návrhu na začatie konania pred ústavným súdom dodržané všetky zákonom predpísané náležitosti, totiž zákon o ústavnom súde vyžaduje, aby bol navrhovateľ (ktorý je fyzickou osobou) v celom konaní pred ústavným súdom zastúpený advokátom, ak sám nie je advokátom (§ 34 ods. 1, 2 zákona o ústavnom súde).

5. Nepripojením plnomocenstva pre advokáta (čo je náležitosť návrhu vyplývajúca z § 43 ods. 3 zákona o ústavnom súde) nebola splnená podmienka obligatórneho právneho zastúpenia vyplývajúca z § 34 ods. 1 zákona o ústavnom súde, pričom sťažovateľka ani nepodala žiadosť o jeho ustanovenie podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde. To je dôvod, pre ktorý ústavný súd odmietol podanú ústavnú sťažnosť podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde, pretože nemá náležitosti ustanovené zákonom.

6. Len pre úplnosť ústavný súd k obsahu ústavnej sťažnosti materiálne dodáva, že uznesenie najvyššieho súdu o odmietnutí dovolania pre nedostatok povinného právneho zastúpenia neporušuje práva sťažovateľky, pretože vychádza z jednoznačného textu podústavnej normy, ktorý bol správne aplikovaný na posudzovaný skutkový stav, čo znamená, že v tejto časti je ústavná sťažnosť zjavne neopodstatnená. Vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu mala sťažovateľka k dispozícii dostupný právny prostriedok ochrany základných práv a slobôd (dovolanie), ktorý však nevyužila riadne, keďže jej dovolanie bolo odmietnuté pre nesplnenie zákonných podmienok. Za takejto situácie je ústavná sťažnosť proti napadnutému rozsudku krajského súdu neprípustná (§ 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde). Proti rozsudku okresného súdu podala sťažovateľka odvolanie, o ktorom rozhodol krajský súd, preto ústavný súd na jeho opakovaný prieskum nemá právomoc (§ 132 ods. 1 zákona o ústavnom súde). Napadnutý list predsedu najvyššieho súdu nie je rozhodnutím, opatrením ani iným zásahom, o ktorom by mal ústavný súd právomoc konať.

7. Vzhľadom na uvedené ústavný súd uzatvára, že okrem primárneho dôvodu odmietnutia ústavnej sťažnosti pre absenciu zákonných náležitostí by tu bol dôvod aj na jej vecné odmietnutie z dôvodov podľa § 56 ods. 2 písm. a), d) a g) zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. novembra 2025

Ladislav Duditš
predseda senátu